

Paní Milada Mojsejová, rozená Voláková, se narodila 13. května 1952 v Příbrami. Její rodiče, otec Stanislav (nar. 1921) a matka Milada (nar. 1927), se seznámili v roce 1950 a krátce po svatbě se jim narodila první dcera. Prarodiče paní Volákové koupili pozemek v Příbrami na Sázkách, kde si otevřeli zahradnictví, které je v držení rodiny dodnes. Po roce 1948 bylo zahradnictví zestátněno, ale rodina zde směla pracovat a po sametové revoluci jim bylo v restituci vráceno. Po roce 1948 byla její rodina perzekvována, jeden z jejích příbuzných byl vězněn na Bytízu.

Paní Voláková začala v roce 1958 navštěvovat Základní školu v Dlouhé ulici a již od dětství se věnovala malování. Jako inspiraci často používala vyprávění příběhů z její rodiny. Po základní škole nastoupila na Oděvní školu Benešov a vyučila se pánskou krejčovou. Výuka probíhala v Březnici a na Vysoké u Příbrami. V roce 1970 začala studovat v Brně Návrhy oděvů, ale po roce studium ukončila a vrátila se zpět do Příbrami. V Příbrami pracovala jako aranžérka u Pramene (bývalý národní podnik provozující síť prodejen potravin v Československu). V průběhu 70. let začala navštěvovat aranžérskou školu v Berouně.

Přestože byla její rodina pod dohledem StB (Státní bezpečnost), mohla rodina v roce 1966 vycestovat do Itálie za přáteli jejího otce. Pan Stanislav Volák byl členem spolku kaktusářů a mohl díky tomu cestovat po Evropě.

V roce 1974 se paní Voláková vdala, narodila se jí dcera Kateřina, ale brzy poté se rozvedla. Ponechala si jméno svého bývalého manžela, ale v běžném životě používá své rodné příjmení Voláková.

Od roku 1977 pracovala jako výtvarnice v propagaci příbramského divadla. Náplní její práce bylo vytvářet poutače a plakáty pro divadelní představení. V divadle pracovala do roku 1998.

Paní Voláková se velmi aktivně, a jako jedna z prvních, zapojila do organizace sametové revoluce. Spolu s kolegy z divadla organizovala meetingy (setkání diváků a herců) či vylepovala po městě plakáty.

V průběhu 70. a 80. let se věnovala vlastní tvorbě a občas se jí podařilo zorganizovat výstavu, případně vystavovat s dalšími umělci. V roce 1982 se uskutečnila výstava v dnešním Junior klubu, ale vzápětí byla zakázána, protože obrazy byly většinou protirežimní. Svá díla poprvé vystavila bez dohledu a kontroly Státní bezpečnosti v roce 1992 v příbramské galerii na zámečku. V roce 2005 vystavila svá díla u příležitosti otevření Památníku Vojna v Lešeticích.

V roce 2004 založila Galerii v Potočnách, již dodnes provozuje a která se zaměřuje na moderní umění z Příbramska.